

zondag 22 maart 2026, 10:00 uur

Psalm 105: 5, 21

Opwekking 488

Lucas 7: 36 - 50

DNP Psalm 32: 1, 2

Opwekking 428

Psalm 103c: 1, 2, 3

Psalm 105: 5, 21

God zal zijn waarheid nimmer krenken,
maar eeuwig zijn verbond gedenken.

Wat Hij beloofd heeft, blijft van kracht
tot in het duizendste geslacht

't Verbond met Abraham, zijn vrind,
bevestigt Hij van kind tot kind.

Die gunst heeft God zijn volk bewezen,
opdat het altijd Hem zou vrezen,
zijn wet betrachten en voortaan
standvastig op zijn wegen gaan
en zingen zou: Aan God de eer.
Loof, halleluja, loof de HEER.

Opwekking 488

Heer ik kom tot U,
neem mijn hart, verander mij.
Als ik U ontmoet vind ik rust bij U.
Want, Heer ik heb ontdekt
dat, als ik aan uw voeten ben,
trots en twijfel wijken
voor de kracht van uw liefde.

Houd mij vast, laat uw liefde stromen.
Houd mij vast, heel dichtbij uw hart.
Ik voel uw kracht en stijg op als een arend;
dan zweef ik op de wind, gedragen door
uw Geest en de kracht van uw liefde.

Heer, kom dichterbij,
dan kan ik uw schoonheid zien
en uw liefde voelen, diep in mij.
En Heer, leer mij uw wil
zodat ik U steeds dienen kan
en elke dag mag leven
door de kracht van uw liefde.

Houd mij vast, laat uw liefde stromen.
Houd mij vast, heel dichtbij uw hart.
Ik voel uw kracht en stijg op als een arend;
dan zweef ik op de wind, gedragen door
uw Geest en de kracht van uw liefde.
Houd mij vast, laat uw liefde stromen.
Houd mij vast, heel dichtbij uw hart.
Ik voel uw kracht en stijg op als een arend;
dan zweef ik op de wind, gedragen door
uw Geest en de kracht van uw liefde.

Dan zweef ik op de wind, gedragen door
uw Geest en de kracht van uw liefde.

Lucas 7: 36 - 50

De liefde van een zondares

³⁶ Een van de farizeeën nodigde Hem uit om te komen eten, en toen Hij het huis van de farizeeër was binnengegaan, ging

Hij aanliggen voor de maaltijd. ³⁷ Een vrouw die in de stad bekendstond als zondares had gehoord dat Hij bij de farizeeër thuis zou eten, en ze ging naar het huis met een albasten flesje met geurige olie. ³⁸ Ze ging achter Jezus staan, aan zijn voeteneinde; ze huilde en zijn voeten werden nat door haar tranen. Ze droogde ze met haar haar, kuste ze en zalfde ze met de olie. ³⁹ Toen de farizeeër die Hem had uitgenodigd dit zag, zei hij bij zichzelf: Als Hij een profeet was, zou Hij weten wie de vrouw is die Hem aanraakt, dat ze een zondares is. ⁴⁰ Maar Jezus zei tegen hem: 'Simon, Ik heb je iets te zeggen.' 'Meester, spreek!' zei hij. ⁴¹ 'Er was eens een geldschieter die twee schuldenaars had: de een was hem vijfhonderd denarie schuldig, de ander vijftig. ⁴² Omdat ze het geld niet konden terugbetalen, schold hij beiden hun schuld kwijt. Wie van de twee zal hem de meeste liefde betonen?' ⁴³ Simon antwoordde: 'Ik veronderstel degene aan wie hij het grootste bedrag heeft kwijtgescholden.' Hij zei tegen hem: 'Dat is juist geoordeeld.' ⁴⁴ Toen draaide Hij zich om naar de vrouw en vroeg aan Simon: 'Zie je deze vrouw? Ik ben in jouw huis te gast, en je hebt Me geen water voor mijn voeten gegeven; maar zij heeft met haar tranen mijn voeten natgemaakt en ze met haar haar afgedroogd. ⁴⁵ Jij hebt Me niet begroet met een kus; maar zij heeft, sinds Ik hier binnenkwam, onophoudelijk mijn voeten gekust. ⁴⁶ Jij hebt mijn hoofd niet met olie gezalfd; maar zij heeft met geurige olie mijn voeten gezalfd. ⁴⁷ Daarom zeg Ik je: haar zonden zijn haar vergeven, al waren het er vele, want ze heeft veel liefde betoond; maar wie weinig wordt vergeven, betoont ook weinig liefde.' ⁴⁸ Toen zei Hij tegen haar: 'Uw zonden zijn u vergeven.' ⁴⁹ De andere gasten dachten bij zichzelf: Wie is Hij, dat Hij zelfs zonden vergeeft? ⁵⁰ Hij zei tegen de vrouw: 'Uw geloof heeft u gered;

ga in vrede.'

DNP Psalm 32: 1, 2

Gelukkig wie door God is vrijgesproken,
wie met bedrog en ontrouw heeft gebroken.
Gelukkig als de Heer zijn schuld vergeeft,
als in zijn geest geen onoprechtheid leeft.
Mijn misdaad bleef aan mijn geweten knagen.
Ik leed voortdurend, kreunde hele dagen.
Uw hand lag op mij, tot ik niet meer kon;
mijn kracht smolt weg als in de zomerzon.

Toen ik was vastgelopen in mijn zonden
kwam ik tot inkeer; ik zei onomwonden:
'O Heer, ik was ontrouw, vergeef het mij'
mijn schuldenlast verdween, U sprak mij vrij.
Laat allen die zichzelf aan U verbinden,
U zoeken, Heer, zolang U zich laat vinden.
U bent mijn schuilplaats, onheil raakt mij niet;
ik juich het uit omdat U redding biedt.

Opwekking 428

Genade, zo oneindig groot.
Dat ik, die 't niet verdien
het leven vond, want ik was dood
en blind, maar nu kan 'k zien.

Genade die mij heeft geleerd
te vrezen voor het kwaad.
Maar ook - als ik mij tot Hem keer -
dat God mij nooit verlaat.

Want Jezus droeg mijn zondelast
en tranen aan het kruis.

Hij houdt mij door genade vast
en brengt mij veilig thuis.

Als ik daar in zijn heerlijkheid
mag stralen als de zon,
dan prijs ik Hem in eeuwigheid
dat ik genade vond.

Psalm 103c: 1, 2, 3

Loof de koning, heel mijn wezen,
gij bestaat in zijn geduld,
want uw leven is genezen
en vergeven is uw schuld.

Loof de koning, loof de koning,
tot gij Hem ontmoeten zult.

Loof Hem als uw vaderen deden,
eigen u zijn liefde toe,
want Hij bergt u in zijn vrede,
zegenend wordt Hij niet moe.

Loof uw Vader, loof uw Vader,
tot uw laatste adem toe.

Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons,
Hij kent onze broze kracht.

Hij bewaart ons, Hij ontzet ons
van de boze en zijn macht.

Loof uw Heiland, loof uw Heiland,
die het licht is in de nacht.